

C/2024/2918

6.5.2024 г.

Преюдициално запитване от Conseil du Contentieux des Étrangers (Белгия), постъпило на 26 януари 2024 г. — X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Дело C-52/24, Tartous ⁽¹⁾)

(C/2024/2918)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil du Contentieux des Étrangers

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли в приложното поле на член 43 от Директива 2013/32/ЕС ⁽²⁾ процедура за разглеждане на молба за международна закрила, подадена на границата или в транзитна зона от кандидат, който в хода на тази процедура е задържан в място, което географски се намира на територията на страната, но което по силата на нормативен текст е приравнено на място, което се намира на границата?
- 2) Продължава ли да попада в приложното поле на член 43 от Директива 2013/32/ЕС разглеждането на такава молба за международна закрила на кандидат, който след изтичането на срока от четири седмици, предвиден в член 43, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС, съгласно националното право се допуска автоматично на територията на страната, но продължава да бъде задържан на основание на ново решение за задържане в същото място за задържане, което първоначално е считано за място, което се намира на границата, но вече се класифицира от властите като място, което се намира на територията на страната?
 - Може ли в рамките на една и съща процедура за международна закрила едно и също място за задържане първоначално да бъде приравнено по силата на нормативен текст на място, което се намира на границата, а след като кандидатът получи разрешение за влизане на територията на страната поради изтичането на срока от четири седмици или вследствие на решение за допълнително разглеждане, да се счита за място, което се намира на територията на страната?
 - Каква е последицата от задържането на кандидата на същото място, което географски се намира на територията на страната, но което първоначално е приравнено на място, което се намира на границата, и което впоследствие е класифицирано от белгийските власти като място за задържане на територията на страната поради изтичането на срока от четири седмици, за компетентността във времето и за материалната компетентност на решаващия орган?
- 3) 1. Може ли решаващият орган, който започва разглеждането на молба за международна закрила в рамките на процедура на границата и който не спазва срока от четири седмици, предвиден в член 43, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС за произнасяне по тази молба, или който предварително взема решение за допълнително разглеждане, въпреки че всички действия по разследването, включително личното интервю, са проведени преди изтичането на този срок, да продължи да разглежда тази молба с предимство по смисъла на член 31, параграф 7 от тази директива, когато въз основа на решението на друг орган кандидатът остава задържан в същото място за задържане, което първоначално е било приравнено на място, което се намира на границата, с мотива, че неговото задържане е необходимо „с цел установяване на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако кандидатът не е задържан, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие“?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството

⁽²⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

2. Може ли решаващият орган, който започва разглеждането на молба за международна закрила в рамките на процедура на границата и който не спазва срока от четири седмици, предвиден в член 43, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС за произнасяне по тази молба, или който предварително взема решение за допълнително разглеждане, без да проведе лично интервю с кандидата в рамките на този срок, да продължи да разглежда тази молба с предимство по смисъла на член 31, параграф 7 от тази директива, когато въз основа на решението на друг орган кандидатът остава задържан в същото място за задържане, което първоначално е било приравнено на място, което се намира на границата, с мотива, че неговото задържане е необходимо „с цел установяване на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако кандидатът не е задържан, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие“?
- 4) Съвместимо ли е такова прилагане на националната правна уредба с изключителния характер на задържането на кандидата, който произтича от член 8 от Директива 2013/33/ЕС ⁽³⁾ и от общата цел на Директива 2013/32/ЕС?
- 5) Трябва ли членове 31, 43 и 46 от Директива 2013/32/ЕС във връзка с член 47 от Хартата ⁽⁴⁾ да се тълкуват в смисъл, че когато Conseil [du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците)] е сезиран с жалба срещу решение, взето в рамките на производство, образувано на границата, той трябва да разгледа служебно въпроса за превишаването на срока от четири седмици?

⁽³⁾ Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 96).

⁽⁴⁾ Харта на основните права на Европейския съюз.